

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת כי תבוא

SHABBOS PARSHAS KI SAVO

ט"ז אלול תשנ"ט AUGUST 28, 1999

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 7:20	שקיעה/יום השבת - 7:36
זמן קריאת שמע/מ"א - 9:05	צאת הכוכבים/מעריב - 8:26
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:41	לשיטת רבינו תם - 8:48

מדעת עליון

ונצחק אל' ה' אלקי אבותינו וישמע ה' את קולנו וכו' (כו-ז)
על דברי הכתוב כאן העיר בעל החפץ חיים, הגמול"ר ישראל מאיר מראדין
זצ"ל, שלא נאמר כאן "וישמע ה' את תפילתינו" אלא "וישמע ה' את קולנו".
מכאן נמצאנו לומדים, שכל אדם בעת שהוא מתפלל תפילתו, צריך לקרוא
בקול רם להקדוש ברוך הוא, וככל שהאדם משווע ממעמקי הלב לבוא
יתברך, נענית תפילתו.

ועוד הוסיף החפץ חיים ואמר בענין זה, שקיימים מועדים רבים ושונים
לקבלת תפילות האדם על ידי השוכן במרומים. וכבר נאמר בדברים רבה
(ב-יז) "יש תפילה שנענית לארבעים יום, ויש תפילה שנענית לעשרים יום, ויש
תפילה שנענית לשלושה ימים או ליום אחד. ויש תפילה שעד שלא יתפלל
אותה מפיו, הקדוש ברוך יענהו".

לכן, כאשר האדם מבקש שתפילתו תתקבל מיד, מן הראוי לשאת תפילה
על כלל ישראל, כי תפילה הנישאת על הכלל, כולו מתקבלת יותר מאשר
תפילה הנאמרת על רוחות הפרט.

ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה וגו' (כח-ג)

לפי הפשט, מבטיחה כאן התורה לשומרי המצות, ברכה והצלחה בכל

ונתנך ה' לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה וגו' (כח-ג)

It is a law of nature that stones drop quickly when thrown down but rise rather slowly when they are cast into the air, because gravity will pull it down. Fire, by contrast, rises quickly and contracts slowly because it is natural for flames to flare up. Both flames and stones move quickly in the direction in which their nature draws them and slowly when forced in the opposite direction.

Writes R' Azriel Hildesheimer ZT"L, in the same manner, the holy spirit of the Jew is drawn up to Heaven by it's very nature, while any kind of descent is out of character. The impure soul, on the other hand, is pulled down to the ground by nature of it's impurity and ascent is contrary to it's character.

Therefore, the Torah states "והיית רק למעלה" - *you shall be only on top*, you shall rise quickly because it is natural for you to rise, "ולא תהיה" - *and you shall not be beneath*, that rise shall not represent an increase in an undesirable trait which could drag you down and not allow you to rise. Likewise, your downfall which is contrary to your nature, will be a gradual one and you won't plummet down all at once.

הוא היה אומר

R' Naftali of Ropshitz ZT"L would say:

"A Jew must always look towards Heaven, while remaining on Earth. He must remember Heaven but stand on the ground!"

R' Moshe Leib of Sassov ZT"L would say:

"I, and eight others just like me cannot form a *Minyan*, yet ten simple tailors constitute a *Minyan*!"

R' Yitzchok Blaser ZT"L would say:

"The *Yetzer Horah* is like an annoying fly. Even though one tries constantly to chase it away, it just keeps on returning!"

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

"How wise my father truly was! He even foresaw this as well!"

The relative was surprised and questioned this. R' Avrohom said, "At the end of the תוכחה - *criticism* (the *Parshah* of the curses that were to befall *Bnei Yisroel* if they sin), the Posuk states "והתמכרתם.....ואין קונה" - *They will sell you.....but no one will buy*. The following Posuk begins with the words "אלה דברי הברית" - *These are the words of the covenant*. What is the connection between the end of the previous Posuk and the start of the next? Where is the continuation?"

"My father explains that this is a רמז - *a sign*, of future times, when the Jews stoop to such a low level where "והתמכרתם" - *people will not care to buy words of Torah and will be uninterested in publishing and disseminating works of Torah*." R' Avrohom sighed and shook his head, "This must be a sign from my father telling us what is to become of his *sefer*. It's as if he prophesied that his own manuscripts will suffer the same fate, and people will not be interested enough to buy it!"

TORAH GEMS

וראית בשביה אשת יפת תואר וחשקת בה ולקחת לך לאשה וגו' (כא-יא)

Why does the person who is taking *Ma'aser* have to declare "לא שכחתי" - *I have not forgotten*; When a person is in the midst of fulfilling a Mitzvah, he certainly does not forget it?

The **Sefas Emes, R' Yehudah Leib Alter ZT"L** replies, that a person can forget a Mitzvah even while physically doing it. Because if the Mitzvah is done without concentration, but out of habit, it can easily be forgotten, even though outwardly it appears to be fulfilled. This is due to the fact that the heart and the mind are concentrating on other issues at the time.

That is why one declares "לא עברתי ממצותיך" - *I have not transgressed* - I took *ma'aser* according to the law, "לא שכחתי" - *I have not forgotten* - I did not turn my thoughts away from the Mitzvah and I did it with all my thoughts concentrated to be in the name of Hashem.

מעשיהם - הן בעיר, הן בשדה. וכבר מצינו ברכה זו לעיל, "כי ה' אלקיך ברכך בכל מעשה ידך" (דברים ב-ז). וכן נאמר במצות צדקה "נתון נתן לו.... כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' בכל מעשך ובכל משלח ידך" (שם טו-י). היה אומר על ברכה זו הגמול"ר משה סופר זצ"ל בעל החתם סופר, שכמה מעלות טובות יש לעיר - תושביה מרובים ומתפרנסים בכבוד זה מזה, והיא גם מקום תורה שמצויים בה רבנים ותלמידי חכמים המלמדים תורה לרבים. וכמה מעלות טובות לכפר - האוויר בו צח ונקי, והחיים בו שלווים ורגועים, ובני אדם הדרים בו קרובים זה לזה ואוהבים זה את זה. לכן מברכת כאן התורה את בני ישראל, שיתקיימו בהם המעלות הטובות של העיר ושל הכפר כאחד.

מעשה אבות....סימן לבנים

והתמכרתם שם לעבדים ולשפחות ואין קונה. אלה דברי הברית (כח-סח)

The story is told, that soon after the passing of the great Rov of Brody, **R' Shloime Kluger ZT"L**, a relative of the Rov collected many of his handwritten Torah notes and attempted to publish them together in a *sefer*. However, he soon realized that the cost of publication was extremely high and so, he began to travel around the countries of eastern Europe, manuscript in hand, collecting funds from wealthy philanthropists to cover the cost of publishing the renowned Gaon's works. This effort, too, was unsuccessful and he finally returned to Brody with an amount of money so small, that it wasn't even enough to cover the cost of the binding and outside cover.

Thoroughly disappointed, the well-intentioned relative arrived at the home of the Rov's son, **R' Avrohom Binyomin Kluger ZT"L**, and poured out his tale of woes, especially his perception of the lack of כבוד and honor accorded to the great R' Shloime Kluger, by the rich people of Galicia and the surrounding areas.

R' Avrohom, who had not as yet seen the writings of his father, picked up the manuscript and proceeded to look through it at a quick pace. When he reached *Parshas Ki Savo*, he stopped, looked up and exclaimed,